

Προφητικά αποφθέγματα του γέροντος Αμβροσίου

(21/12/1912 - 2/12/2006)

Από το βιβλίο:

Ιερά Μονή Δαδίου «Παναγία η Γαυριώτισσα»

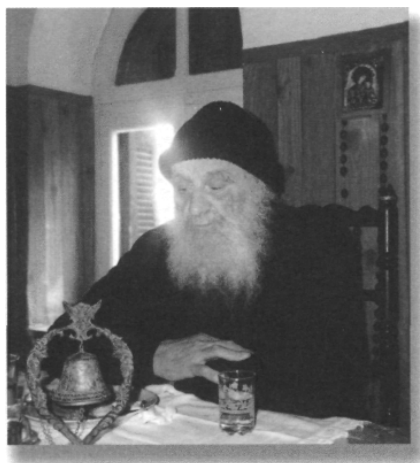
Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης

Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου

Ιερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Επιλογή και σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου.

Με τον γέροντα Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη.

01 Στο τέλος Αυγούστου 2001, κάποιος τον παρακάλεσε να προσευχηθεί στον Άγιο Νεκτάριο, για να τον βοηθήσει. Και ο Γέροντας:

- Άστον, παιδί μου, τον Άγιο. Αυτός είναι στην Αμερική. Τρέχει να σώσει ζωές.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 έπεσαν οι Δίδυμοι Πύργοι. Λίγους μήνες νωρίτερα είχε πει ότι εκείνο που πρόκειται να συμβεί στην Αμερική θ' αλλάξει τον ρου της Ιστορίας:

- **Μεγάλο κακό θα βρει την Αμερική, και όχι μόνο μέσα στον Σεπτέμβριο.** Αλλοίμονο!

Αυτό το είχε προαναγγείλει επίσης και στον μακαριστό Επίσκοπο Σισανίου και Σιατίστης Αντώνιο σε μία από τις επισκέψεις του τελευταίου, και ήταν παρόντες κι άλλοι, χωρίς όμως να δώσει εξηγήσεις:

- Σεβασμιώτατε, να δείτε τί θα πάθουν οι Αμερικανοί σε δύο μήνες, είχε πει. (σελ. 119)

+ + + + +

02 Το **1990** είχε πει ότι σύντομα ο Θεός, επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους, θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. Επειδή **οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα**, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί (σελ. 122).

+ + + + +

03 - Τί να κάνω με τα παιδιά μου, γέροντα, που είναι δύσκολα; Μου φωνάζουν, κοιτάζουν τα επικίνδυνα προγράμματα της τηλεόρασης και επηρεάζονται.

- Μόνος ο Κύριος διορθώνει την κατάσταση, θα λες: «Κύριε, σώσε εμένα, διόρθωσέ με, και φώτισε και τα παιδιά μου να είναι κοντά Σου».

Και ο Κύριος θα σε ακούσει και θα σου δώσει εκείνο που πρέπει.

- Μας ακούει, όμως, ο Κύριος; Φτάνει η φωνή μας εκεί;

- Δεν ξέρω... τον περασμένο μήνα τον πονούσαν τ' αυτιά (!)

- **Θα έρθουν χρόνια δύσκολα, αλλά μη φοβάστε.** Τα παιδιά Του ο Θεός δεν τα εγκαταλείπει, θα τα φυλάει σκανδαλωδώς.

- Δηλαδή, Γέροντα;

- Τί δηλαδή; **Να, άμα δεν θα έχεις να φας, θα ξυπνάς το πρωί, θα βρίσκεις μια φραντζόλα πάνω στο τραπέζι και θα λες: «Αυτό από που ήρθε»;** Αλλά πρέπει να έχεις πίστη. Χωρίς πίστη, δεν γίνεται τίποτα. (σελ. 178)

+ + + + +

04 - Από εδώ και πέρα, δεν έχεις διανοηθεί τί θα δεις και τι θα ακούσεις. Δεν έχουν ξαναγίνει ποτέ στον κόσμο, είπε μια μέρα το καλοκαίρι του 2005.

- Στην Ελλάδα θα συμβούν;

- Σε όλο τον κόσμο και σ' εμάς. Και γιατί; Γιατί εμείς, λέει, είμαστε ο φάρος της Ορθοδοξίας, αλλά καταντήσαμε από την αμαρτία χειρότεροι από τους άθεους. (σελ. 178)

+ + + + +

05 Ο Γέροντας έλεγε για τη συντέλεια του κόσμου ότι θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα που θα κρινόμαστε, στον ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάψαλμο οι Άγγελοι. Όλοι οι άνθρωποι που θα ζουν εκείνη τη στιγμή θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν, θα είμαστε όλοι με τα σώματα μας άυλα, δεν θα πιάνουμε χώρο, ο ένας θα βλέπει το σώμα του άλλου και όλοι θα είναι στην ηλικία των 33 χρόνων.

Ο Κύριος θα κρατά το βιβλίο της ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει έλεος στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο τέμπλο είναι κλειστό το βιβλίο που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε έλεος. (σελ. 183)

+ + + + +

06 Επειδή έρχονται πολύ δύσκολες μέρες για την ανθρωπότητα, ο Θεός πήρε ορισμένους ανθρώπους και τους έκανε αξιωματικούς. (σελ. 210)

+ + + + +

07 Τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα. Ο διάβολος θα κυριαρχήσει. Όσοι τον πλησιάσουν, θα τους τσακίσει, θα τους συντρίψει. Φίλους αυτός δεν έχει. (σελ. 210)

+ + + + +

08 Να προσέχετε, γιατί ο κακός στήνει παγίδες. Μη γελάτε! Είναι δίπλα μας κι εσείς δεν μπορείτε να τον δείτε. Ακουστέ τι σας λέω. Μη σταματάτε να προσεύχεσθε!

Βάζει ο διάβολος τον κόσμο να αμαρτήσει, και μετά την αμαρτία τους φοβίζει και τους κάνει να ντρέπονται να εξομολογηθούν.

Πήγα ένα τέταρτο στην κόλαση και νόμιζα ότι ήμουν τρεις ώρες. (σελ. 210)

+ + + + +

09 Όσοι κάνουν το χάραγμα, δεν θα βρουν στιγμή ησυχίας. Πρέπει ν' αποκτήσετε ισχυρή πίστη, μόνοι σας, με υπομονή, με καλοσύνη, με δικαιοσύνη. Να μη χάσουμε την πίστη! Σταθερή πίστη, και ο Θεός θα δώσει βοήθεια. Χωρίς την προσευχή, πάμε χαμένοι. Μη σκέφτεστε για το μέλλον. Είναι όλα στα χέρια του Θεού. Να διαβάζετε Πατερικά κάθε μέρα από λίγο και ο Θεός θα φωτίζει. Ύστερα θα δυναμώνει ο νους σας. (σελ. 211)

+ + + + +

10 Η ευχή «Κύριε, ελέησον» είναι σαν ένα σπαθί που κόβει στα δύο τον Σατανά.

Βρεθήκαμε στους έσχατους καιρούς εμείς οι ταλαίπωροι, και οι μοναχοί και κοσμικοί, αλλά ο αγώνας είναι αγώνας. Δεν θα σταματήσεις τον αγώνα ούτε δευτερόλεπτο. Αγώνας μέχρι τέλους! και τότε ο Κύριος, που στεφανώνει τους ανθρώπους και τους αποκαθιστά αιώνια, Εκείνος την τελευταία ώρα θα σου χαρίσει όχι πράγματα ψεύτικα και μάταια της ζωής αυτής, αλλά θα σε κάνει

άξια να βασιλεύεις μέσα στη Βασιλεία του Θεού. Αιώνια! Όχι για 1.000 χρόνια, για 100.000 χρόνια. Αιώνια [σημαίνει] δεν έχει τέλος. (σελ. 211)

+ + + + +

11 Άλλη τόση να είναι η γη (σε πληθυσμό), μπορεί ο Θεός να τη θρέψει. Περί αναστάσεως των σωμάτων μην αμφιβάλλετε. Να, είμαι 90 χρόνων. Αυτό το σώμα πρέπει να λιώσει στον τάφο, για να βγει καινούριο, άφθαρτο, αιώνιο, χωρίς να αρρωσταίνει, χωρίς να πονά, χωρίς να διψά, χωρίς να ζεσταίνεται, θα είναι όπως τα αγγελικά σώματα. Αρκεί να μην πέσουμε στην αμαρτία. Ο Θεός θέλει να Του πούμε ότι μόνο γι' Αυτόν θα ζούμε. Αν μείνουμε στην αμαρτία, τότε και τα καταχθόνια είναι αιώνια. Δεν αλλάζει από κει η κατάσταση, η βάσανος, η οδύνη, ο πόνος, οι φωτιές.

Εσάς στη Θεολογική Σχολή αυτά σας τα λένε μαλακά. Ούτε ο Ιάκωβος ούτε ο Πορφύριος τα έλεγαν αυστηρά. Έτσι έπρεπε να τα πουν, να τα ακούσει ο κόσμος και να μετανοήσει. Έρχεται ο διάβολος και με χτυπάει αλύπητα. Μου λέει: «Μην τους τα λες τόσο καθαρά. Άστους να κοιμούνται. Μην τους αφήνεις να ξυπνούν». (σελ. 211)

+ + + + +

12 Η αμαρτία μπαίνει από τα αισθητήρια όργανα. Πρέπει να τη σταματάμε στο μυαλό με την προσευχή και με την ευχή.

Ο φθόνος είναι το χειρότερο αμάρτημα και δεν έχουμε ελαφρυντικά.

Πρέπει να φεύγει από μέσα μας.

Και οι Άγιοι αμάρτησαν, αλλά αγίασαν. Ως άνθρωποι, κι αυτοί έπεσαν σε παραπτώματα, αλλά αγίασαν. (σελ. 214)

+ + + + +

13 (Για κάποιον πού υπέφερε από κατάθλιψη) Ακόμα δεν έχει τελειοποιηθεί ως προς την πίστη του. Όταν πιστέψουμε πραγματικά, μιλάμε στον Χριστό όπως σε φίλο, όπως στον πατέρα. Και τότε Αυτός θα συνομιλήσει μαζί μας. Ο Χριστός θα μας μιλήσει σε κάθε μας ζήτημα, είτε μέσω κάποιου άλλου είτε εσωτερικά θα μιλήσει και θα τον καταλάβουμε.

Ο Θεός δεν έχει άκρες.

Ο Θεός με ένα χάδι διορθώνει τα πάντα.

Εάν σφάλουμε, ο Άγγελος-φύλακας φεύγει, κάθεται πιο πέρα στενοχωρημένος. Αλλά μ' ένα «συγγνώμη», παιδί μου, όταν είναι από το βάθος της ψυχής μας, επιστρέφει.

Αυτοί πού φεύγουν την εβδομάδα των Παθών πάνε κατευθείαν επάνω. Είναι ευλογημένος ο άνθρωπος πού πεθαίνει Σάββατο και κηδεύεται Κυριακή. Ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι ανοιχτός. (σελ. 214)

+ + + + +

14 Οι δαίμονες κάποιες φορές του εμφανίζονταν και δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις πού ήρθε σε αντιπαράθεση μαζί τους, προκειμένου να προστατέψει κάποιον άνθρωπο, μάλιστα κάποτε τον χτυπούσαν κιάλας. Αλλά αυτό δεν το αποκάλυπτε εύκολα. Για παράδειγμα, **μια φορά του εμφανίστηκε ένας γιγαντόςωμος δαίμονας πού του έδωσε μια γροθιά στο πρόσωπο και ο**

Γέροντας, ο οποίος τότε ήταν όρθιος και γερός, δεν δίστασε και του την ανταπέδωσε. Τα σημάδια των χτυπημάτων επάνω του μερικές φορές ήταν ορατά, σαν τότε πού τον είχαν δαγκώσει στο δεξί χέρι, ανάμεσα στον δείκτη και τον αντίχειρα, και ο μακαριστός Επίσκοπος Σισανίου και Σιατίστης Αντώνιος, ο οποίος το είδε, γύρισε και είπε σε ένα πνευματικό παιδί του πού τον συνόδευε:

- Είδες τι του έχει κάνει ο σατανάς;

Μια άλλη φορά, όταν πλέον ήταν κατάκοιτος και δεν μπορούσε ούτε να εξομολογεί, ο γιατρός Θ. Ντούρος γύρευε Πνευματικό και ο Γέροντας τον εξομολόγησε, όμως τη νύχτα υπέφερε από τις επιθέσεις των δαιμόνων πού τον χτυπούσαν, γιατί πήρε επάνω του τις αμαρτίες του γιατρού. Αλλά όταν κάποτε ένα πνευματικό του παιδί του ζήτησε να τον συγχωρήσει που του έφερε τόση ταλαιπωρία μετά την εξομολόγηση, εκείνος τον ανέπαυσε:

- Αυτή είναι η δουλειά μου, παιδί μου, είπε. (σελ. 89)

+ + + + +

15 Πήγε ο Γέροντας σε κάποιο Μοναστήρι μ' ένα νέο ιερέα, πνευματικό του παιδί, για να προσκυνήσουν. Στο αρχονταρίκι που κάθισαν, υπήρχε μία παλιά φωτογραφία μοναχών της Μονής. Την ώρα που έπιναν τον καφέ, έπιασε τη φωτογραφία και του είπε στο αυτί, δείχνοντας ένα μοναχό από τους 20 περίπου πού εικονίζονταν:

- Τους βλέπεις; Μόνο αυτός σώθηκε. (σελ. 107)

+ + + + +

16 Δύο χρόνια πριν την κοίμηση του, είχε πει σε ένα πνευματικό του παιδί πού εκτιμούσε πολύ, όταν εκείνος του πρότεινε να τον πάει μια σύντομη βόλτα για να ξεσκάσει, λίγο μετά την έξοδο του από το «Αττικό» νοσοκομείο:

- Εγώ, Γιώργο, από εδώ πού είμαι πηγαίνω παντού. Τα βλέπω όλα.

Τα γνωστά περιστατικά είναι αποκαλυπτικά γι' αυτό το χάρισμα που του είχε δώσει ο Θεός, ιδίως κατά τα τελευταία τρία χρόνια της ζωής του. **Για παράδειγμα, κάποια φορά αποκάλυψε ότι ήταν σε μια σπηλιά και έκανε λειτουργία με τους πρωτοχριστιανούς.**

Τα πνευματικά του ταξίδια όμως, δεν αφορούσαν μόνο το παρελθόν. Μπορούσε να μεταφέρεται πνευματικά και να πληροφορείται για διάφορα πού συνέβαιναν και στο παρόν ή στο μέλλον. Μια φορά, για παράδειγμα, είχε εκμυστηρευτεί ότι ήταν στην Κρήτη και συλλειτουργούσε με έναν Ιερέα, αγαπημένο πνευματικό του παιδί, ήταν δε πολύ ευχαριστημένος από αυτό πού είχε ζήσει. (σελ. 124)

+ + + + +

17 Όπως θα θυμούνται όλοι, το πρωί της **11ης Σεπτεμβρίου 2004** κατέπεσε στη θαλάσσια περιοχή του Σιγγιτικού κόλπου, οκτώ ναυτικά μίλια από το Άγιον Όρος, το ελικόπτερο Σινούκ, το οποίο μετέφερε τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Πέτρο και τους 16 ανθρώπους πού ήταν μαζί του, κληρικούς και λαϊκούς. Το ίδιο βράδυ ο Γέροντας ήταν σε μεγάλη προσευχή. Έβλεπε που είναι και πονούσε γι' αυτό πού έβλεπε, γιατί το πρόσωπο του μαζευόταν και έκανε γκριμάτσες. Αποκάλυψε μόνο ότι οι άνθρωποι έφυγαν μαρτυρικά, γιατί κατάλαβαν ότι πεθαίνουν και πολύ ταλαιπωρήθηκαν.

Κάποιος τον ρώτησε:

- Γέροντα, γιατί μ' αυτόν τον τρόπο, σ' αυτό το μέρος, και τόσο πολλοί;
 - Τους μάζεψε όλους ο Θεός, παιδί μου, γιατί έτσι ήταν το θέλημα Του, απάντησε.
- Αλλά έπειτα από κάποιες μέρες, όταν είχαν πάλι το θέμα αυτό στη συζήτηση, πρόσθεσε και τα εξής:
- Ο τρόπος πού πεθάνανε τους πάει στον Παράδεισο όλους. (σελ. 124)

+ + + + +

18 Οι σημερινοί άνθρωποι δεν έρχονται προς το φως, γιατί είναι πονηρά τα έργα τους. Όπως έλεγε και ο Κύριος στο Ευαγγέλιο. Και όταν πηγαίνουν να μιλήσουν με κάποιον και ν' ακούσουν λόγο Θεού, πάλι μπερδεύονται πιο πολύ, επειδή τα έργα τους είναι πονηρά. (σελ. 202)

+ + + + +

19 Από τα 10 εκατομμύρια Έλληνες τα 2 εκατομμύρια θα σωθούνε, γιατί κρατάνε. Γιατί, είδες τί μου λες; Δεν αλλάζεις πορεία όπως είσαι, μα να σου κόψουν το κεφάλι. Έτσι είναι τα 2 εκατομμύρια των Ελλήνων.

Αλλά τα 8, πού τα πήρε ο λύκος και τα έπνιξε, που είναι; Και δεν ξέρεις τί διαφθορά υπάρχει μέσα στην Ελλάδα. Μέχρι αφαντάστου βαθμού καταστροφή ψυχική και σωματική. (σελ. 202)

+ + + + +

20 Το 2.000 είχε πάει στο Μοναστήρι του Δαδίου ο ηγούμενος κάποιας Μονής με μία συντροφιά νέων. Όλοι περίμεναν ν' ακούσουν κάποιες καλές κουβέντες απ' τον Γέροντα Αμβρόσιο. Έπειτα από τις συστάσεις, ρώτησε ο ηγούμενος:

- Πώς τα βλέπετε τα παιδιά, Γέροντα;
- Εκείνος έμεινε λίγο σκεπτικός, σκυθρωπός ίσως, κατόπιν σήκωσε το βλέμμα, τους κοίταξε και είπε:
- Δεν βλέπω ζέση!

Και μετά τη σιωπή που έπεσε στην παρέα, συνέχισε:

- **Δεν μου λέτε, ποιόν αγαπάτε, τον ηγούμενο ή τον Χριστό;** Μου φαίνεται ότι τον ηγούμενο αγαπάτε.

Εμμέσως πλην σαφώς καυτηρίασε τότε την τάση πού έχουν κάποιοι να έλκονται πίσω από Γέροντες - εννοούσε και τον εαυτό του βέβαια...

«...Δεν πρέπει να θεοποιούμε τους ηγουμένους και τους στάρεις, αλλά ο στόχος να είναι ο Ιησούς Χριστός. Αυτός είναι πού σώζει. Οι άλλοι είναι το μέσον, δεν είναι ο σκοπός». Και ήταν απόλυτος σ' αυτό. (σελ. 161)

+ + + + +

21 Οι Έλληνες έχουμε ανάγκη σοβαρής κατηχήσεως. Που είστε κύριοι καθηγηταί; 10.000 καθηγηταί θεολόγοι έπρεπε να βγείτε πάνω στις πλατείες να κηρύξετε το Ευαγγέλιο, όχι να περιμένετε μέσα στα Γυμνάσια και μέσα στους άμβωνες. Οι άμβωνες δεν φτιάνουν ανθρώπους! Γιατί; **Δυστυχώς, δεν λέγεται η αλήθεια, η οποία έπρεπε να λέγεται, μέσα στον χριστιανικό ναό. Κρύβεται η αλήθεια από εμάς όλους τους δασκάλους. Σας το λέω με πλήρη συνείδηση αυτό.** Κρύβεται η αλήθεια, δεν διδάσκεται ο ελληνικός λαός όπως πρέπει. Αλλού τον προσανατολίζουμε και δεν του λέμε την αλήθεια, για να συνέλθει ο ελληνικός λαός και να

συνέλθουμε κι εμείς. Γιατί είναι τυφλωμένα τα πνεύματα μας, η καρδιά μας είναι σκοτισμένη, δεν έχει Πνεύμα Θεού, για να μεταδώσει και στον πλησίον, να μεταδώσει εις τον συνάνθρωπο Πνεύμα Θεού. (σελ. 233)

+ + + + +

22 Μην περιμένουμε, αδελφοί μου χριστιανοί, να έρθει ένας προφήτης Ηλίας για να μας σώσει. Γιατί, αν έρθει εκείνη η εποχή, θα είναι πολύ τραγική για τον άνθρωπο, και πιο πολύ για εμάς τους χριστιανούς, όταν θα έρθει ο Προφήτης Ηλίας στη γη.

Είναι εδώ στη γη, ο Προφήτης, εδώ είναι, μεταξύ μας, και θα έρθει (φανερωθεί) στην καθορισμένη ώρα του, η οποία θα είναι φοβερή για τους ψευδοπροφήτες σαν κι εμένα, χριστιανοί μου αδελφοί. Ψευδοπροφήτης είμαι κι εγώ, δυστυχώς, γιατί σας λέγω μόνο λόγια, δεν είμαι όμως στα έργα φτασμένος, και συγχωρέστε με. (σελ. 233)

+ + + + +

Σχόλια ΛΜΔ:

Κάποια αποφθέγματα αν και όχι φανερά προφητικά, είναι αποκαλυπτικά των τάσεων της εποχής μας, και από αυτή την άποψη επελέγησαν μαζί με τα άλλα, για να αποτελέσουν μια αλληλοσυμπληρούμενη ενότητα. Εξ άλλου οι προφητείες είναι για την Ορθοδοξία η πιο δυνατή έκφραση της διδασκαλίας της, όχι ένα είδος μαντικής πρόβλεψης χρόνων όπως νομίζουν οι οπαδοί των αστρολογικών προβλέψεων και των διφορούμενων τετράστιχων του Νοστράδαμου.

Παρατηρούμε στο 01 ότι ο γέροντας Αμβρόσιος προβλέπει και άλλη ενέργεια σαν της 11^{ης} Σεπτεμβρίου στην Αμερική, πιθανόν αυτή που αναφέρεται σαν «BlackJack» στο «τι θα γίνει το 2012». Οι ενέργειες αυτές αποσκοπούν στην κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών, και γίνονται από το παρακράτος που ελέγχει (από το παρασκήνιο και τις μασονικές στοές) τις κυβερνήσεις σε ολόκληρη τη Δύση. Από αυτά τα γεγονότα πολύ θα υποφέρουν οι Χριστιανοί, αλλά για παρηγοριά τους ο Θεός θα στέλνει αγίους να τους ανακουφίζουν από τα πολλά τους βάσανα (02). Θα γίνονται και πολλά θαύματα, ακόμη και για την καθημερινή διατροφή των πιστών (03).

Τα γεγονότα τα βλέπει (04) ο γέροντας Αμβρόσιος να εξελίσσονται άσχημα από το 2005 και μετά. Τα ίδια έλεγε και ο γέροντας Βησσαρίων (βλ. «τι θα γίνει το 2012»). Πολλοί γνωστοί γέροντες που κοιμήθηκαν τα τελευταία χρόνια έλαβαν αξιώματα (06) από το Θεό, για να μπορούν να συνδράμουν τους πιστούς της αγωνιζομένης στη Γη Εκκλησίας. Τέτοιοι ήταν ο γ. Πορφύριος, ο γ. Παΐσιος, ο γ. Ιάκωβος ο Τσαλίκης κλπ, καθώς βέβαια και ο ίδιος ο γέροντας Αμβρόσιος τελευταία.

Ευτυχώς για όσους είναι ήδη πνευματικά έτοιμοι, τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα, και επειδή αυτοί που επιδιώκουν την ανατροπή κάθε νομιμότητας δουλεύουν τώρα σχεδόν φανερά με το διάβολο (προωθώντας παντού τον αποκρυφισμό), η κακία θα γενικευθεί (07). Αλλά αυτοί που θα πάνε με το διάβολο θα χαθούν.

Το χάραγμα ακόμα και πριν τον τελικό Αντίχριστο, είναι δείγμα υποτέλειας, όσων το λαμβάνουν, στο αντίχριστο πνεύμα αυτών που επιδιώκουν απολυταρχικό έλεγχο της ανθρωπότητας. Είτε αυτός ο έλεγχος γίνεται δια της βίας φανερά, πχ με πολέμους, είτε καλυμμένα μέσω καθοδηγούμενης αναρχίας, ψευτο-τρομοκρατίας κλπ. Επομένως έχει επιπτώσεις

πνευματικές, δεν είναι κάτι ουδέτερο για την ψυχική σωτηρία αυτών που το λαμβάνουν, έστω και αν δεν έχει εμφανισθεί ο τελικός Αντίχριστος. Κατά τον γέροντα Αμβρόσιο (09) οι άνθρωποι που θα το λάβουν δεν θα έχουν ανάπαυση και σ' αυτή τη ζωή.

Η «Ευχή» σε διάφορες εκφράσεις της, όπως το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», είναι ισχυρό πνευματικό όπλο (10). Οι δαίμονες απομακρύνονται από τα άτομα που προσεύχονται με αυτό τον τρόπο. Οι γέροντες όταν τα πνευματικά τους παιδιά είναι αδύναμα αποφεύγουν να μιλούν για τα πνεύματα της πονηρίας, για να μην προκαλέσουν στο νου τους πανικό και σύγχυση. Για τους Μοναχούς όμως και για όσους έχουν αποκτήσει κάποιες πνευματικές εμπειρίες, η αποκάλυψη του ρόλου των δαιμόνων για την εξαπάτηση των πιστών είναι ωφέλιμη, και αυτός ήταν ο λόγος που ο γέροντας Αμβρόσιος μιλούσε για το θέμα αυτό (11), ενώ πολλοί θεολόγοι, ιδιαίτερα της Δύσης, το αγνοούν.

Η Νέα Τάξη προσπαθεί με αδιάκοπους πολέμους να επιτύχει την επικράτησή της. Αλλά με μια απειροελάχιστη κίνηση σαν χάνι (13), ο Θεός θα ανατρέψει όλο τον μάταιο κόπο της και θα αναλάβει παγκόσμια η Ορθοδοξία.

Οι δαίμονες σωματοποιούνται μερικές φορές, όταν το επιτρέψει ο Θεός, και επομένως δεν είναι περίεργη η εμπειρία του γέροντος μαζί τους (14), που μοιάζει με αυτή του Φιλ Σνάιντερ που γράψαμε στο «τι θα γίνει το 2012». Βέβαια δεν πεθαίνουν (αφού είναι πνεύματα) αν τους πυροβολήσεις, αλλά απλώς φθείρεται ή και καταστρέφεται η προσωρινή υλοποίησή τους.

Δεν προσωποληπτεί ο Θεός στο θέμα της σωτηρίας. Αν δεν κάνουν προσπάθεια να σωθούν, τότε χάνονται και οι μοναχοί (15).

Ο γέροντας ήταν δυνατόν να ταξιδεύει στο χρόνο (16) και να έχει ρεαλιστικές εμπειρίες από τα ταξίδια του αυτά. Μάλιστα όχι μόνο στο μέλλον, για το οποίο αφήνουν ένα παραθυράκι οι εξισώσεις του Αϊνστάιν, αλλά ακόμη και στο παρελθόν!

Θυμηθείτε ότι η πτώση του Σινούκ (17) με τον πατριάρχη Αλεξανδρείας έγινε στις 11 Σεπτεμβρίου (2004), όπως 3 χρόνια ενωρίτερα έγινε την ίδια ημέρα και το χτύπημα των Πύργων.

Οι σωσμένοι τελικά, κατά τη 2^α Παρουσία, Έλληνες δεν αποκαλύφθηκε σε κανένα πόσοι θα είναι. Αυτοί στους οποίους αναφέρεται ο γέροντας είναι όσοι ζούσαν στις μέρες του, και κατά δικιά του εκτίμηση μπορούσαν να σωθούν (19).

Ο σεβασμός και η αγάπη προς τους γέροντες πρέπει να ανεβαίνει στο αρχέτυπο, τον ηγούμενο των ψυχών μας, τον Κύριο Ιησού Χριστό (20). Αλλιώς υπάρχει ιδιοτέλεια και ψεύτικη ανάπαυση της ψυχής, η οποία στην πραγματικότητα διατηρείται σε ένα είδος νάρκης. Τότε δεν υπάρχει και αληθινό Πνεύμα μέσα μας που να φωτίζει, και να ενισχύει την πίστη των άλλων. Πολύ περισσότερο δεν λέγεται ανοικτά και επίσημα (από άμβωνος) η αλήθεια (21). Αυτό είναι χαρακτηριστικό της γενικής υποκρισίας των εσχάτων ημερών μας, στις οποίες θα εμφανισθεί ο προφήτης Ηλίας να κηρύξει, με φωνή ασυμβίβαστη προς την επικρατούσα διαφθορά. Αλλά θα φανερωθεί ελάχιστα χρόνια πριν την 2^α Παρουσία, όχι τώρα οπότε ούτε ο 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος δεν έγινε, γι αυτό να μην εξαρτάμε τη σωτηρία μας από την εμφάνισή του (22).

Γ' Χαιρετισμοί, 7/20-3-2009

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης